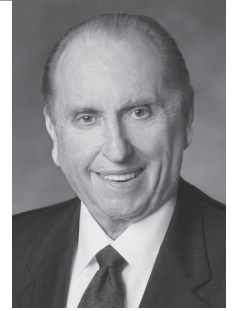

Од председника
Томаса С. Монсона

Није овде, него устаде

Данас постоје још само рушевине Капернаума, тог града на обали језера, срца Спаситељеве галилејске службе. Ту је проповедао у синагоги, поучавао поред мора и исцељивао по кућама.

На почетку своје службе Исус је узео текст из Књиге пророка Исаије: „Дух је Господа Бога на мени, јер ме Господ помаза да јављам добре гласе кроткима, посла ме да завијем рањене у срцу, да огласим заробљенима слободу и сужњима да ће им се отворити тамница” (Књ. пророка Исаије 61:1; такође видети Јев. по Луци 4:18)—јасна најава божанског плана за спасавање синова и кћери Божјих.

Али Исусово проповедање у Галилеји било је само увод. Сину човечјем су тек предстојали ужаси на брду званом Голгота.

Ухапшен у Гетсеманском врту после Последње вечере, напуштен од стране својих апостола, ударан, осуђен и понижен, Исус се тетурало под својим великом крстом према Калварији. Напредовао је од победе ка издаји, мучењу и смрти на крсту.

По речима песме „Свети град”:

*Призор се променио. . . .
Јутро је било хладно и свеже,
Док се сенка крста уздизала
На усамљеном брду.¹*

За нас је Небески Отац дао свог Сина. За нас је наш старији брат дао свој живот.

Учитељ је у последњем тренутку могао да одустане. Али није. Спустио се испод свих ствари, да би могао да спасе све: људски род, земљу, и сав живот који је икада постојао на њој.

У хришћанском свету нема речи које значе више од оних које је изговорио анђео уплаканој Марији Магдалени и другој Марији, када су се приближиле гробници да би збринуте тело њиховог Господа: „Што тражите живог међу мртвима? Није овде, него устаде” (Јев. по Луци 24:5–6).

Са том најавом, они који су живели и умрли, они који сада живе и једнога дана ће умрети, и они који ће тек бити рођени и умрети, управо у том тренутку су били спашени.

Као резултат Христове победе над гробом, сви ћемо васкрснути. То је откупљење душа. Павле је написао:

„И имају телеса небеска и телеса земаљска: али је друга слава небескима, а друга земаљским.

Друга је слава сунцу, а друга слава месецу, и друга слава звездама; јер се звезда од звезде разликује по слави.

Тако и васкрсеније мртвих” (1. посл. Коринћанима 15:40–42).

Ми тражимо небеску славу. Желимо да боравимо у Божјем присуству. Желимо место у вечној породици.

Сведочим о Њему који је свакога од нас избавио од бескрајне смрти, сведочим да је Он учитељ истине—али је више од учитеља. Он је пример савршеног живота—али је више од примера. Он је велики лекар—али је више од лекара. Он је дословно Спаситељ света, Син Божји, Кнез мира, Светац Израелов, сам васкрсли Господ, који је објавио: „Ја сам први и последњи, ја сам онај који живи, ја сам онај који беше убијен, ја сам заступник ваш код Оца” (УИЗ 110:4).

„О, слатка радост речи те: ‘Откупитељ мој живи где!’”²

О томе сведочим.

НАПОМЕНЕ

1. Frederick E. Weatherly, „The Holy City” (1892. год.).
2. „Откупитељ мој живи знам,” *Химне и песме за децу*, бр. 38.

ПОУКА ИЗ ОВЕ ПОРУКЕ

Добри учитељи подстичу јединство међу онима које поучавају. Када људи деле своја запажања и са поштовањем слушају једни друге, не само да уживају у позитивној атмосфери учења него постају и уједињенији (видети *Teaching, No Greater Call* [1999. год.], стр. 63). То јединство може помоћи породицама да следе савет председника Монсона да постану „породица заувек.”

Он нам је показао пут за повратак кући

„Спаситељ је дошао на земљу да би нам показао како да живимо према плану који је створен на небу—плану који ће нас учинити срећнима ако будемо живели по њему. Његов пример нам је показао пут за повратак кући, нашем Небеском Оцу. Нико други, ко је икада живео, није био тако „постојан и непоколебљив” (Мосија 5:15). Никада није био уздрман. Био је усмерен на преношење Очево воље, и остао је веран својој божанској мисији. . . .

Ви сте део тог чудесног плана који је био представљен у предземаљском животу. Ваш долазак на земљу у ово време, био је очекиван од оног тренутка када је план прихваћен. Ваше место у времену и простору није случајност. Ваша ‘велика вера и добра дела’ (Алма 13:3) су тада поставили темељ за оно што можете постићи сада, ако будете верни и послушни. . . . Треба да обавите велико дело. Да бисте испунили своју божанску мисију и живели по плану среће, такође морате бити постојани и непоколебљиви.”

Илејн С. Далтон, врховна председница Младих жена, „At All Times, in All Things, and in All Places,” *Liahona*, мај 2008. год., стр. 116.

Сврха Потпорног друштва

Уз молитву проучите овај материјал и ако је прикладно поразговарајте о томе са сестрама које посећујете. Постављајте питања која ће вам помоћи да ојачате ваше сестре и да Потпорно друштво учините активним делом свог живота.

Када је наше председништво тек позвано, добили смо неке материјале о историји Потпорног друштва. Проучиле смо их уз молитву, желећи да сазнамо сврху Потпорног друштва и шта Господ жели да чинимо. Сазнале смо да је сврха Потпорног друштва, онако како га је Господ установио, да организује, поучава и надахњује Његове кћери у припреми за благослове вечног живота.

Да би се та сврха Потпорног друштва остварила, Господ је задужио сваку сестру Потпорног друштва и организацију у целини да:

1. Расте у вери и личној праведности.
2. Јача породице и домове.
3. Помаже служећи Господу и Његовој деци.

Можемо радити на Господњи начин једино када тражимо и примамо лично откривење, и радимо на њему. Без личног откривења не можемо успети. Ако обраћамо пажњу на лично откривење морамо успети. Пророк Нефи нас поучава да ће нам Свети дух показати „све што нам треба чинити” (2. Нефи 32:5). Морамо омогућити себи да будемо довољно мирне и довољно тихе да чујемо глас Духа.

Сестре, ми имамо виталну улогу у помагању изградње Божјег царства и припреми за Господњи долазак. Уствари, Господње дело се не може остварити без помоћи Његових кћери. Господ због тога очекује од нас да повећамо свој допринос. Очекује од нас да испунимо сврху Потпорног друштва као никада раније.

Џули Б. Бек, врховна председница Потпорног друштва.

Из Светих писма:

5. књ. Мојсијева 6:5–7; Јев. по Луци 10:30–37; Јаковљева посл. 1:27; 2. Нефи 25:26; Мосија 3:12–13

Из наше историје

9. јуна 1842. године, на састанку Потпорног друштва, пророк Џозеф Смит је поучавао сестре да њихово друштво не треба „само да помаже сиромашнима него да спасава душе.”¹ Ова изјава о духовној као и о временској сврси оличавала је Потпорно друштво током његове историје. 1906. године, председник Џозеф Ф. Смит (1838–1918) је поучавао: „[Потпорно друштво] не треба само да се бави потребама сиромашних, болесних и оних који су у потреби, него је део његове дужности—и то већи део,—да тражи духовну добробит и спасење мајки и ћерки на

Сиону; да се постара да нико не буде занемарен, него да су сви утврђени против недаће, страдања, моћи таме, и зала која им прете у свету.”² 2001. године старешина М. Расел Балард из Већа Дванаесторице апостола је поновио: „Свака сестра у Цркви која је склопила завете са Господом има божански задатак да помогне у спасавању душа, да води жене широм света, да јача домове у Сиону, и да гради Божје царство.”³

НАПОМЕНЕ

1. Џозеф Смит, *History of the Church*, 5:25.
2. *Учења председника Цркве: Joseph F. Smith* (1998. год.), стр. 185.
3. М. Расел Балард, „Women of Righteousness,” *Liahona*, дец. 2002. год., стр. 39.

Шта ја могу да учиним?

1. Које сам надахнуће примила како бих помогла својим сестрама да увећају веру и личну праведност и јачају своје породице и домове? Какву помоћ могу да им пружим?
2. Како ћу користити ову поруку да ојачам своју веру и увећам своју преданост личној праведности?

За више информација идите на www.reliefsociety.lds.org.